

Landelijke Klachtencommissie voor het openbaar en het algemeen toegankelijk onderwijs

(mr. E.N. Brons, mr. N. Gunes, R. Limper)

Uitspraaknr. 02.018

Datum:

1 juli 2002

Ontoereikend optreden bevoegd gezag in arbeidsconflict leerkracht en schooldirecteur en zonder meer volgen door bevoegd gezag van advies van ingestelde ad hoc-commissie; klacht deels gegrond; primair onderwijs.

De klacht

De leerkracht van een openbare basisschool klaagt erover dat het bevoegd gezag zonder meer het advies heeft overgenomen van de eerder ingestelde klachtencommissie die naar aanleiding van haar klachten het optreden van de schooldirecteur ten opzichte van haar persoon onderzocht. De leerkracht wijst er ten aanzien van dit punt op dat het advies van deze klachtencommissie niet op een deugdelijke en zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Bovendien beklaat zij zich erover dat er niet direct naar aanleiding van haar brief van 6 juli maatregelen zijn genomen met betrekking tot de wijze waarop de schooldirecteur met een klacht van een ouder is omgegaan. Ten aanzien van dit punt wijst de leerkracht erop dat die maatregelen wel waren geboden, omdat de directeur deze klacht niet snel genoeg aan haar heeft bekend gemaakt. De directeur heeft haar onvoldoende gelegenheid gegeven haar zienswijze op deze klacht te geven.

De leerkracht verwijt het bevoegd gezag eveneens het niet direct naar aanleiding van haar brief van 11 november maatregelen heeft genomen in reactie op haar mededeling dat de directeur de inhoud van de klacht, eerder ingediend door een ouder, aan de andere teamleden heeft bekend gemaakt. Juist op dat moment had het bevoegd gezag een commissie in het leven geroepen om de mogelijkheden te onderzoeken voor haar terugkeer op school.

Vervolgens klaagt zij over het feit dat naar aanleiding van haar brief van 15 december geen maatregelen zijn genomen of is geïntervenieerd bij de door het bevoegd gezag ingestelde onderzoekscommissie, waarbij zij tevens het bevoegd gezag verwijt dat het naar aanleiding van de door de onderzoekscommissie uitgebrachte rapportage niet heeft nagegaan of de commissie haar werkzaamheden naar behoren had uitgevoerd en recht had gedaan aan het beginsel van hoor en wederhoor en voldaan had aan de opdracht van het bevoegd gezag. Tot slot klaagt de leerkracht erover dat het bevoegd gezag er niet voldoende voor heeft gezorgd dat haar terugkeer op school gedurende haar arbeidsongeschiktheid gewaarborgd kon blijven, door haar bijvoorbeeld tijdens haar ziekte te begeleiden en in contact met haar te blijven.

Het bevoegd gezag heeft deze klacht weersproken.

Feiten

Op de desbetreffende school is in de loop der tijd een aantal problemen ontstaan, dat het werkklimaat voor het team en daarmee ook voor klaagster onder druk heeft gezet. Dit is onder

meer tot uiting gekomen in hoe zij en de schooldirecteur zich tegenover elkaar opstelden. In 1999 heeft de directeur haar verzocht mee te werken aan een vrijwillige overplaatsing naar een andere school.

Ten aanzien van klachtonderdeel 1

De leerkracht heeft bij het bevoegd gezag haar misnoegen geuit over de wijze waarop de directeur van de school zich tegenover haar gedroeg nadat zij een voorstel tot overplaatsing had afgeslagen, waarna een ad hoc-commissie werd ingesteld. Deze heeft advies uitgebracht waarin de klacht ten dele gegrond is verklaard, waarna de conclusies integraal zijn overgenomen door het bevoegd gezag.

Ten aanzien van de overige klachtonderdelen

Op 6 juli stelt de leerkracht het bevoegd gezag er schriftelijk van op de hoogte dat de directeur een klacht van een ouder zelf in behandeling had genomen en haar pas een aantal maanden later op de hoogte stelde. In de brief verzocht zij het bevoegd gezag haar per ommegaande te melden welke maatregelen er getroffen zouden worden.

Een reactie is achterwege gebleven.

Per brief berichtte de leerkracht op 11 november de commissie en het bevoegd gezag ervan dat de directeur haar collega's de klacht van de ouder had laten inzien. Omdat hierbij haar privacy geschonden was, ging zij ervan uit dat het bevoegd gezag hiertegen maatregelen zou nemen.

Op 15 december heeft de leerkracht het bevoegd gezag schriftelijk laten weten dat de mededelingen van de commissie, over het onderzoeken van de mogelijkheid tot een goede samenwerking tussen haar en haar collega's, op een aantal punten onzorgvuldig zijn en haar onnodig schade toebrengen. Zij verzoekt het bevoegd gezag dit te onderzoeken en recht te zetten.

De visie van partijen

De leerkracht brengt in het algemeen naar voren dat het bevoegd gezag een grote vrijheid is gegeven om die beslissingen te nemen die het goed dunkt om een juiste gang van zaken in de werkzaamheden te verkrijgen. Deze beslissingen moeten wel plaatsvinden binnen bepaalde randvoorwaarden die erop zijn gericht de belangen van een werknemer te beschermen. Het bevoegd gezag heeft zich diverse keren in de afgelopen jaren weinig gelegen laten liggen aan het in acht nemen van deze randvoorwaarden. Zo zijn verschillende (wettelijke) regelingen omtrent bijvoorbeeld begeleiding bij ziekteverlof niet in acht genomen.

Wat het eerste klachtonderdeel betreft wijst klaagster erop dat op het moment dat zij haar klachten indiende, het bevoegd gezag geen klachtenregeling had vastgesteld zoals die is voorgeschreven in artikel 14 van Wet op het primair onderwijs. Daardoor zijn haar klachten veel te laat en te langzaam afgehandeld. Bij de behandeling door de in het leven geroepen ad-hoc klachtencommissie is zij apart van de andere betrokkenen gehoord en heeft zij, voordat de commissie tot haar oordeel kwam, geen gelegenheid gekregen op de door de commissie verkregen informatie te reageren. Er zijn haar tevoren geen verslagen toegestuurd van de gesprekken die de commissie heeft gehad met de andere betrokkenen.

Bovendien heeft het bevoegd gezag haar niet op de hoogte gesteld van de maatregelen, die het

ten opzichte van de directeur naar aanleiding van het advies van de ad-hoc klachtencommissie had genomen.

Wat het tweede en derde onderdeel van haar klacht betreft, merkt zij op dat zij op haar brief van 6 juli geen reactie van het bevoegd gezag heeft gekregen, ofschoon een medewerker van het bevoegd gezag haar had meegedeeld dat hierop zou worden teruggekomen. Ook haar volgende brief aan de onderzoekscommissie heeft niet geleid tot enige interventie of reactie van het bevoegd gezag.

Met betrekking tot het vierde en het vijfde klachtonderdeel deelt klaagster eerst mee dat zij de instelling van de onderzoekscommissie aanvankelijk als een positieve ontwikkeling heeft gezien.

De opdracht van deze commissie is echter tevoren niet duidelijk geweest. Blijkens de stukken is deze opdracht ook in de loop der tijd gewijzigd. De opdracht en de werkwijze van de onderzoekscommissie zijn tevoren niet goed met haar besproken.

De leerkracht brengt naar voren dat in de brief van 28 november haar collega's op een voor haar ontoelaatbare wijze over haar en de omstandigheden worden geïnformeerd. Haar privacy werd in dit schrijven geschonden en zij voelde zich daardoor bedrogen.

Er was sprake van een geheel gewijzigde opzet van de commissie; zij had er geen vertrouwen meer in dat er werkelijk gestreefd werd naar haar terugkeer. Het bevoegd gezag heeft evenwel niets ondernomen toen klaagster het bevoegd gezag hierover aanschreef. Het bevoegd gezag legde in zijn brief de verantwoordelijkheid bij de onderzoekscommissie. Volgens klaagster is dit niet terecht.

Voorts brengt zij naar voren dat de commissie ook haar werkzaamheden niet naar behoren heeft uitgevoerd; zij heeft aan de commissie schriftelijk diverse vragen gesteld. De commissie heeft zonder haar in de gelegenheid te stellen op het concept te reageren, haar rapportage aan het bevoegd gezag uitgebracht. Dit rapport is onvoldoende onderbouwd. Desondanks heeft het bevoegd gezag zonder meer de inhoud ervan overgenomen. Het heeft ertoe geleid dat zij zou worden overgeplaatst naar een andere school. Toen zij zich hersteld meldde, heeft het bevoegd gezag haar daarom een schorsing opgelegd.

Ter zake van het zesde klachtonderdeel deelt de leerkracht mee dat het bevoegd gezag zich niets gelegen laat liggen aan de op dit punt relevante regelgeving. Zij is met ziekteverlof geweest, maar zij was niet ziek. Het was de situatie op school, op grond waarvan zij volgens de bedrijfsarts niet aan het werk kon. In die periode heeft het bevoegd gezag niets ondernomen om haar terugkeer te bevorderen. Bovendien had het bevoegd gezag niet mogen toestaan dat zij door de situatie op haar werk met ziekteverlof thuis zat.

Het bevoegd gezag deelt over het eerste klachtonderdeel mee dat het zeker niet het advies van de ad-hoc klachtencommissie zonder meer heeft overgenomen. Het heeft hierover een eigen onderdeel gevormd en het besluit van het bevoegd gezag bevat een eigen, deugdelijke motivering.

Volgens het bevoegd gezag is de klachtencommissie zorgvuldig samengesteld geweest en is deze commissie ook zorgvuldig te werk gegaan. Er zijn met alle betrokkenen gesprekken gevoerd en de klachtencommissie is met een goed onderbouwd advies gekomen. In dit advies is aangegeven dat de klacht van de leerkracht deels gegrond was.

Daar waar de leerkracht stelt dat de school op het bewuste moment reeds over een klachtenregeling diende te beschikken, heeft zij gelijk. Het bevoegd gezag heeft evenwel gemeend toen slagvaardig aan de gang te gaan door een ad-hoc klachtencommissie in het leven te roepen om de door de leerkracht ingediende klacht te behandelen. Alle stukken zijn bij de leerkracht bekend geweest. Er zijn verslagen van de met de diverse betrokkenen gevoerde gesprekken gemaakt. Deze verslagen zijn niet, voordat de klachtencommissie advies

uitbracht, aan de leerkracht toegestuurd.

Over het tweede klachtonderdeel vertelt het bevoegd gezag dat de klacht van de ouder over het functioneren van de leerkracht tot stand is gekomen met behulp van de directeur. Deze heeft technische assistentie verleend bij het opstellen van de klacht. Het bevoegd gezag heeft de directeur hierover aangesproken; dit is niet aan de leerkracht meegedeeld.

Doordat in de brief van 6 juli van de leerkracht aan het bevoegd gezag expliciet was vermeld dat door het vertrek van de directeur de oorzaak van de klachten van de leerkracht verdween, zag het bevoegd gezag geen reden om op deze brief een reactie te geven. Bovendien heeft zij in deze brief het verzoek gedaan om binnen een week te reageren. Het kan het bevoegd gezag niet kwalijk genomen worden dat het deze termijn niet in acht heeft genomen. Ter beantwoording van de vraag of het bevoegd gezag op elke brief dient te reageren valt geen norm aan te wijzen.

De klacht van de ouder heeft de directeur met de leerkracht besproken. Of en in hoeverre de directeur hiermee niet correct heeft gehandeld, kan in deze tegen het bevoegd gezag gerichte klachtenprocedure geen rol spelen.

Ter zake van de daarna door de leerkracht gestuurde brief deelt het bevoegd gezag mee dat deze brief in hoge mate het karakter heeft van een melding van hetgeen de leerkracht heeft waargenomen. De brief gaf daardoor geen aanleiding tot een directe reactie, laat staan het behandelen van een daaruit te begrijpen klacht.

Over het vierde en het vijfde klachtonderdeel merkt het bevoegd gezag op dat het niet inziet hoe het op deze punten in gebreke is gebleven. De onderzoekscommissie heeft een opdracht meegekregen en informeert de leden van het schoolteam dat zij bestaat en medewerking verwacht van het team. Er was dan ook volgens het bevoegd gezag geen enkele noodzaak tot acuut ingrijpen van het bevoegd gezag na de verzending door de onderzoekscommissie van de brief van 28 november en de onderzoekscommissie heeft op latere momenten alle aspecten van de opdracht en haar werkwijze daarbij met de leerkracht besproken.

Op basis van het uitgebrachte advies van de onderzoekscommissie heeft vervolgens het bevoegd gezag uitgebreid met de leerkracht gesproken. De onderzoekscommissie heeft zelf ook diverse keren met haar gesproken en zij heeft het concept van het advies van tevoren gezien en van commentaar kunnen voorzien. De onderzoekscommissie heeft dan ook haar werkzaamheden naar de eisen van zorgvuldigheid verricht.

Met betrekking tot het zesde klachtonderdeel geeft het bevoegd gezag aan dat klaagster de standaard verzuimbegeleiding van de bedrijfsarts heeft gekregen. Onderdeel daarvan is dat een reïntegratieplan is vastgesteld. Achteraf bezien was een meer intensief contact met de leerkracht wellicht beter geweest, ofschoon zij een belangrijke verantwoordelijkheid draagt voor de moeizame verhoudingen aan school. Het is in die zin juist verstandig geweest om een onderzoekscommissie op pad te sturen om te bezien hoe de mogelijkheden tot samenwerking lagen.

Ter zake van het verwijt van de leerkracht dat het ziekteverzuim als een verholde schorsing is gebruikt, stelt het bevoegd gezag dat zijn beleid niet op een dergelijk uitgangspunt is gebaseerd. De bedrijfsarts heeft de leerkracht arbeidsongeschikt geacht. Indien zij zich hierin niet kon vinden, had zij een second opinion kunnen laten uitvoeren.

Overwegingen van de Commissie

1. Het overnemen van het advies van de ad-hoc klachtencommissie

In deze zaak is in de eerste plaats van belang dat het bevoegd gezag nog geen klachtenregeling had vastgesteld op het moment dat de leerkracht een klacht over het optreden van de directeur indiende. De wettelijke verplichting daartoe is op 1 augustus 1998 in werking getreden. Het bevoegd gezag heeft ervoor gekozen om ad-hoc een klachtencommissie in het leven te roepen voor de behandeling van de onderhavige klacht. Het heeft evenwel hierbij nagelaten om in het vacuüm te voorzien dat er geen klachtenregeling was. Hierdoor beschikte de commissie niet over een deugdelijke procedure voor de behandeling van de klacht. Dit zou verholpen hebben kunnen worden door de modelklachtenregeling aan te wijzen als de ad-hoc aan te nemen grondslag voor de werkzaamheden van deze ad-hoc klachtencommissie. Het bevoegd gezag heeft dan ook niet alleen in strijd gehandeld met de wet, maar ook niet tevoren de vereiste zekerheden geboden voor een juiste en zorgvuldige behandeling van de klacht van de leerkracht.

Indien het bestuursorgaan heeft te beslissen of een aan hem uitgebracht advies omtrent een klacht kan worden overgenomen, heeft het na te gaan of het advies deugdelijk tot stand is gekomen en deugdelijk is gemotiveerd.

Uit het advies van de ad-hoc klachtencommissie komt naar voren dat om het advies te kunnen opstellen, de commissie diverse, afzonderlijke gesprekken heeft gevoerd met personen die bij de klacht waren betrokken. De commissie heeft niet toegestaan dat de leerkracht of haar gemachtigde deze gesprekken heeft kunnen bijwonen. Bovendien heeft de commissie, voordat deze haar advies opstelde, niet alsnog aan haar gelegenheid gegeven om te reageren op de informatie die de commissie op deze wijze had vergaard, door bijvoorbeeld gespreksverslagen aan haar toe te sturen. Door deze handelwijze heeft de ad-hoc klachtencommissie niet voldaan aan het beginsel van hoor en wederhoor als een van de vereisten van een behoorlijke klachtbehandeling.

In deze zaak kon daardoor ernstige twijfel rijzen omtrent hetgeen de ad-hoc klachtencommissie ten grondslag legde aan haar oordeel over de gegrondheid van de diverse punten van de klacht. Uit de motivering van het advies valt namelijk af te leiden dat de commissie zonder meer heeft aangenomen dat hetgeen een van de betrokkenen tijdens het met de commissie gevoerde gesprek had gezegd, juist was.

Derhalve had het bevoegd gezag niet in redelijkheid het advies van de ad-hoc klachtencommissie kunnen overnemen. Er was immers niet voldaan aan het vereiste van hoor en wederhoor en de motivering van het advies was niet voldoende deugdelijk. Dit onderdeel van de klacht is dan ook gegrond.

2. De brief van 6 juli

Op 6 juli heeft de leerkracht een brief aan het bevoegd gezag geschreven waarin zij het bevoegd gezag verzocht haar mee te delen welke maatregelen het nam ten aanzien van de wijze waarop de directeur een klacht over de leerkracht behandelde. Het bevoegd gezag heeft erkend dat het op deze brief geen reactie heeft gegeven. Wel heeft het bevoegd gezag naar aanleiding van de brief de directeur erop aangesproken dat hij de desbetreffende ouder de technische begeleiding had gegeven bij het opstellen van de klacht.

In zoverre dit onderdeel van de klacht betrekking heeft op het volledig achterwege laten van maatregelen is deze niet gegrond, omdat het bevoegd gezag wel maatregelen heeft getroffen. Naar het oordeel van de Commissie zijn deze evenwel niet voldoende geweest en zijn deze ook niet tijdig genomen.

Ten eerste had het bevoegd gezag het niet moeten laten bij het aanspreken van de directeur over het bieden van technische begeleiding. Het bevoegd gezag had ook aandacht moeten geven aan het feit dat de directeur niet de aangewezen persoon was om de klacht van de ouder

te behandelen. De directeur was immers in een arbeidsconflict met de leerkracht betrokken geraakt. Een van de vereisten van een behoorlijke klachtbehandeling is juist dat een klacht met een zekere distantie wordt behandeld. Daarvan was hier geen sprake. Derhalve had het bevoegd gezag zelf de verdere begeleiding van de klacht van de ouder ter hand moeten nemen. Hierbij hoort tevens dat de leerkracht op de hoogte zou zijn gesteld over de wijze waarop de klacht van de ouder verder zou worden behandeld.

Ten tweede heeft het bevoegd gezag niet direct naar aanleiding van de brief van 6 juli actie ondernomen. Het heeft niet nagegaan op welke wijze de klacht van de ouder werd behandeld. Uit de stukken komt daarentegen naar voren dat het bevoegd gezag naar aanleiding van de klacht van de ouder eerst het voornemen heeft gehad om de leerkracht naar aanleiding van de klacht te schorsen. Afgezien van het feit dat klachten direct vanaf het begin voortvarend en zorgvuldig dienen te worden behandeld, had het bevoegd gezag in dit geval gelet op de preciaire situatie tussen de leerkracht en de directeur, direct een zorgvuldige behandeling van de klacht moeten waarborgen.

Overigens heeft het bevoegd gezag ter zitting aangegeven dat het geen aanleiding zag om de brief van 6 juli te beantwoorden. De leerkracht had een veel te korte termijn daarvoor gesteld en uit de brief zou af te leiden zijn dat door het aanstaande vertrek van de directeur voor de leerkracht de problemen zouden zijn opgelost.

De Commissie kan deze stellingname niet volgen. Al in eerdere adviezen heeft de Commissie aangegeven dat in beginsel op brieven binnen drie weken na ontvangst ervan, moet worden gereageerd. Indien het dan nog niet mogelijk is om met een inhoudelijke reactie te komen, zal een tussenbericht moeten worden verstuurd. Daarnaast was er alle aanleiding klaagster op de hoogte te stellen van hetgeen het bevoegd gezag naar aanleiding van de brief van 6 juli had ondernomen. De wijze waarop de directeur de behandeling van de klacht ter hand had genomen, had namelijk direct op haar persoon betrekking. Zij had er dan ook belang bij om te weten wat het bevoegd gezag naar aanleiding van haar brief van had ondernomen. Nu heeft zij dit pas bijna twee jaar later vernomen, toen het bevoegd gezag het verweerschrift in deze procedure indiende.

Dit onderdeel van de klacht is dan ook gegrond, maar voor zover de leerkracht het bevoegd gezag het verwijt maakt dat in het geheel geen maatregelen zijn genomen, ongegrond.

3. De brief van 11 november

In deze brief heeft de leerkracht een krachtig signaal afgegeven over het optreden van de directeur. Deze heeft een klacht van een ouder over haar in het gehele team voorgelezen. Hiermee heeft de directeur de regel van een vertrouwelijke behandeling van een klacht met voeten getreden. Het bevoegd gezag had dan ook direct nadat het op de hoogte was gekomen van de inhoud van deze brief, actie moeten ondernemen. Ten tweede was hier in het licht van de zojuist gestarte werkzaamheden van de commissie die de terugkeer van de leerkracht onderzocht, sprake van een ongewenste beïnvloeding van het team. Het verweer van het bevoegd gezag op dit punt treft dan ook geen doel.

De klacht is op dit punt gegrond.

4. De brief van 15 december

Indien in een situatie zoals hier aan de orde, een commissie of een persoon een onderzoek gaat uitvoeren om de mogelijkheden in beeld te brengen voor een herstel van goede werkomstandigheden voor iedereen, zal ten minste verwacht mogen worden dat aan iedere betrokkene bij het begin van dat proces de onderzoeksopdracht goed is overgebracht. Degene die het onderzoek uitvoert, heeft vervolgens de vrijheid om zijn eigen werkwijze en strategie

te bepalen.

Gelet op de overgelegde stukken is de leerkracht in het begin door de brief van 6 november in algemene zin over de onderzoeksopdracht geïnformeerd en daarna in het gesprek met de onderzoekscommissie zelf. Zij heeft gelegenheid gekregen verduidelijking van deze opdracht te verkrijgen.

Daarnaast hebben de opmerkingen die de leerkracht in haar brief van 15 december maakt, betrekking op de wijze waarop de onderzoekscommissie zich van haar taak kwijt en haar werkzaamheden uitvoert. Op dat punt had de onderzoekscommissie nu juist de vrijheid om haar werkzaamheden zelf in te richten. Bovendien waren de bewoordingen van de brief van 28 november van de onderzoekscommissie aan het team niet van dien aard en strekking dat daaruit voor het bevoegd gezag een voldoende grond voor een interventie voortvloeide.

Derhalve is dit onderdeel van de klacht dat het bevoegd gezag naar aanleiding van de brief van 15 december tot een interventie had moeten komen, ongegrond.

5. Overnemen van het advies van de onderzoekscommissie

Ook hier geldt dat het bevoegd gezag bij het nemen van de beslissing of het gegeven advies van de onderzoekscommissie kan worden overgenomen, dient na te gaan of de onderzoekscommissie naar behoren haar onderzoek heeft gedaan en of het op basis van haar bevindingen gekomen is tot een deugdelijk gemotiveerd advies.

Uit de aan de Commissie overgelegde stukken komt ten eerste naar voren dat niet alle stukken aan de leerkracht bekend waren op het moment dat de onderzoekscommissie haar werkzaamheden uitvoerde. De leerkracht is pas na het uitbrengen van het advies van de onderzoekscommissie, op de hoogte gekomen van deze stukken. Een van de bewuste stukken bevat een eerder aan het bevoegd gezag gegeven advies om haar te schorsen, namelijk naar aanleiding van de klacht van een ouder. Het is te begrijpen dat de leerkracht thans nog meer twijfels heeft over de inhoud van het gegeven advies dan toen de onderzoekscommissie haar advies uitbracht.

Waar het op dit punt aan heeft ontbroken is dat de onderzoekscommissie onvoldoende duidelijk heeft gemaakt van welke informatie en schriftelijke stukken zij is uitgegaan bij het opstellen van haar advies en welke informatie en stukken zij niet in het advies heeft betrokken. Wanneer dit wel zou zijn gebeurd, zou de grondslag van het gegeven advies geheel duidelijk zijn geweest.

Eveneens valt te constateren dat de onderzoekscommissie geen oordeel wenste uit te spreken over het functioneren van de leerkracht. Dit betekent echter nog niet dat de onderzoekscommissie ervan kon afzien eerder opgemaakte verslagen van functioneringsgesprekken buiten beschouwing te laten. Daarvoor is des te meer reden, nu de onderzoekscommissie wel heeft gesproken met de begeleider, die eerder aan de leerkracht ter beschikking is gesteld om haar functioneren in het team te verbeteren. Juist deze begeleider heeft erop gewezen dat het functioneren van het gehele team problematisch was.

Nu uit de bevindingen van de onderzoekscommissie onvoldoende duidelijk wordt op welke stukken en gesprekken zij haar advies doet steunen dan wel waarom zij ervan heeft afgezien om bepaalde ter beschikking staande stukken niet in haar advies te betrekken, berust het advies op een onvoldoende motivering. Het advies is daarom niet in overeenstemming met de vereisten die eraan gesteld moeten worden.

Voor zover de leerkracht naar voren heeft gebracht dat de onderzoekscommissie geen acht meer heeft geslagen op de vragen die zij vlak voor het uitbrengen van het advies aan de orde heeft gesteld, merkt de Commissie op dat de leerkracht in het gehele proces voldoende de gelegenheid heeft gehad om haar verhaal aan de onderzoekscommissie te doen en naar voren

te brengen wat voor haar belang was. Verder heeft de onderzoekscommissie het advies nog met haar besproken voordat het aan het bevoegd gezag is uitgebracht; dit houdt geenszins in dat de onderzoekscommissie gehouden zou zijn om het advies eerst aan de leerkracht voor een reactie voor te leggen en het advies aan de hand van de gegeven reactie bij te stellen. Op deze punten heeft de onderzoekscommissie haar werkzaamheden naar behoren gedaan. Samenvattend is dit onderdeel van de klacht alleen gegrond voor zover het betrekking heeft op het overnemen van het advies van de onderzoekscommissie, zonder dat het bevoegd gezag eerst meer duidelijkheid heeft gevraagd aan de onderzoekscommissie op welke stukken zij haar advies heeft gebaseerd en waarom de onderzoekscommissie bepaalde relevante stukken niet in de vorming van het advies heeft betrokken.

6. De begeleiding bij ziekte

Ter zake van dit onderdeel van de klacht brengt de leerkracht naar voren dat het bevoegd gezag niet voldoende ervoor heeft gezorgd dat haar terugkeer op school werd gewaarborgd door haar tijdens haar ziekte te begeleiden en in contact met haar te blijven.

Het bevoegd gezag heeft hierover opgemerkt dat de leerkracht op een standaardwijze is begeleid tijdens haar arbeidsongeschiktheid.

De Commissie komt tot het oordeel dat deze standaardwijze in de gegeven omstandigheden voldoende moet worden geacht. Er zijn geen feiten en omstandigheden aan te wijzen die een intensievere begeleiding van de leerkracht noodzakelijk maakten. Hierbij moet in de beoordeling worden betrokken dat vanaf begin november ook de onderzoekscommissie met haar werkzaamheden was gestart en de leerkracht vanaf dat moment ervan op de hoogte was op welke wijze het bevoegd gezag trachtte in beeld te krijgen hoe de leerkracht weer kon terugkeren op school.

Derhalve is dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Ofschoon dit buiten de beoordeling van de klacht valt, maar wel een stap kan zijn in een verbeteren van de verhoudingen tussen bevoegd gezag en de leerkracht heeft de Commissie met instemming kennis genomen van het ter zitting gedane aanbod van het bevoegd gezag aan de leerkracht om haar personeelsdossier te komen inzien.

Conclusie van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat:

1. het eerste onderdeel van de klacht over het overnemen van het advies van de ad-hoc klachtencommissie gegrond is;
2. het tweede klachtonderdeel over de brief van 6 juli gegrond is, behoudens met betrekking tot het verwijt dat in het geheel geen maatregelen zouden zijn genomen; op dat punt is dit onderdeel ongegrond;
3. het derde klachtonderdeel over de brief van 11 november gegrond is;
4. het vierde klachtonderdeel over de brief van 15 december ongegrond is;
5. het vijfde klachtonderdeel over het overnemen van het advies van de onderzoekscommissie in zoverre gegrond is dat het bevoegd gezag niet eerst meer duidelijkheid heeft gevraagd aan de onderzoekscommissie; voor het overige is dit onderdeel van de klacht ongegrond;
6. het zesde klachtonderdeel over de ziekteverzuimbegeleiding ongegrond is.

Aanbeveling van de Commissie

Naar aanleiding van de beoordeling van de klacht ziet de Commissie geen grond voor het adviseren van concrete maatregelen.